

4

2021

ISSN-0207-4710

GÖYƏRCİN

Söz: Rafiq Yusifoğlu
Bəstə: Lalə Şirin

MAHNI SOVQATI

VƏTƏNİM

Mənə dayaq, mənə həyan olanım,
Pərvanə tək qoy başına dolanım!
Işıq olub gözlərimə dolanım,
Çiçək olub ürəyimdə bitənim! -
Vətənim!

Gülüm solsa, yağış olub yağanım,
Kürə dönüb damarımda axanım,
Hara getsəm, yollarıma baxanım,
Dara düşsəm, köməyimə yetənim,
Vətənim!

Dağlarına baxıb gəlir həvəsim,
Xəzərindən əsən külək - nəfəsim.
Bu dünyada söylə varmı əvəzin? -
Qurban sənə ruhum, canım, bədənim,
Vətənim!

Mülayim tempdə

mf
p
mf
f
mf

mə-nə da-yaq mə-nə hə-yan o-lan-ım,
pə-rvanə tək qoy baş-ı-na do-lan-ım!
ış-ıq olub gözlə-rimə do-lan-ım,
çi-çək olub ürə-yim-də bi-tə-nim! -
vətə-nim!

gül-üm sol-sa yağ-ış olub yağ-an-ım,
kürə dön-üb da-mar-ımda ax-an-ım,
ha-ra get-səm yol-lar-ıma ba-xan-ım,
da-ra düş-səm kö-mə-yimə yetə-nim,
vətə-nim!

dağ-la-rı-na ba-xıb gəl-ir hə-və-sim,
xə-zər-in-dən ə-sən kül-ək - nə-fə-sim.
bu dü-nyu-da söylə var-mı ə-və-zin? -
qur-ban sənə ru-hum, can-ım, bə-də-nim,
vətə-nim!

sim. xə-zər-in-dən ə-sən kül-ək-in-fə-sim. ö-l-dü-ya-da bığ-ış-sın-mı-ya-
sən? - qur-ban-ım!

mə-nə da-yaq mə-nə hə-yan o-lan-ım, pə-rvanə tək qoy baş-ı-na do-lan-ım!
ış-ıq olub gözlə-rimə do-lan-ım, çi-çək olub ürə-yim-də bi-tə-nim! -
vətə-nim!

F. Köçərli adına
Respublika Uşaq
KİTABXANASI

INV. № _____

https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=XfFqHzK-Og4&feature=share&fbclid=IwAR0OUt5gV0qoN-ByWJcY_IL-1FDHMw0yKBgatq3byoCETU6b7SttPC4Z1jU

TÜLKÜ VƏ HACILEYLƏK

(Fars xalq nağılı)

Leylək Tülkü ilə dostluq edirdi. Bir gün Tülkü ona dedi:

-Əzizim, səni öz evimə qonaq dəvət edirəm. Bax, gəlməsən inciyərəm ha!

Leylək razılaşdı. Günorta da Tülküyə qonaq getdi. Masa arxasında əyləşib gözlədi ki, Tülkü ona nə qonaqlığı verəcək.

Tülkü böyük bir sininin içində plov gətirdi. Sini dayaz olduğundan Leylək nə qədər dimdiklədisə, düyünün birini də götürüb yeyə bilmədi.

Fürsətdən istifadə edən Tülkü isə dili ilə bütün düyüləri yalayıb yedi. Ac qalan leylək öz yuvasına qayıtdı. Yol boyu düşünüb Tülküdən qisas almaq qərarına gəldi.

Gələn həftə Leylək Tülküyə dedi::

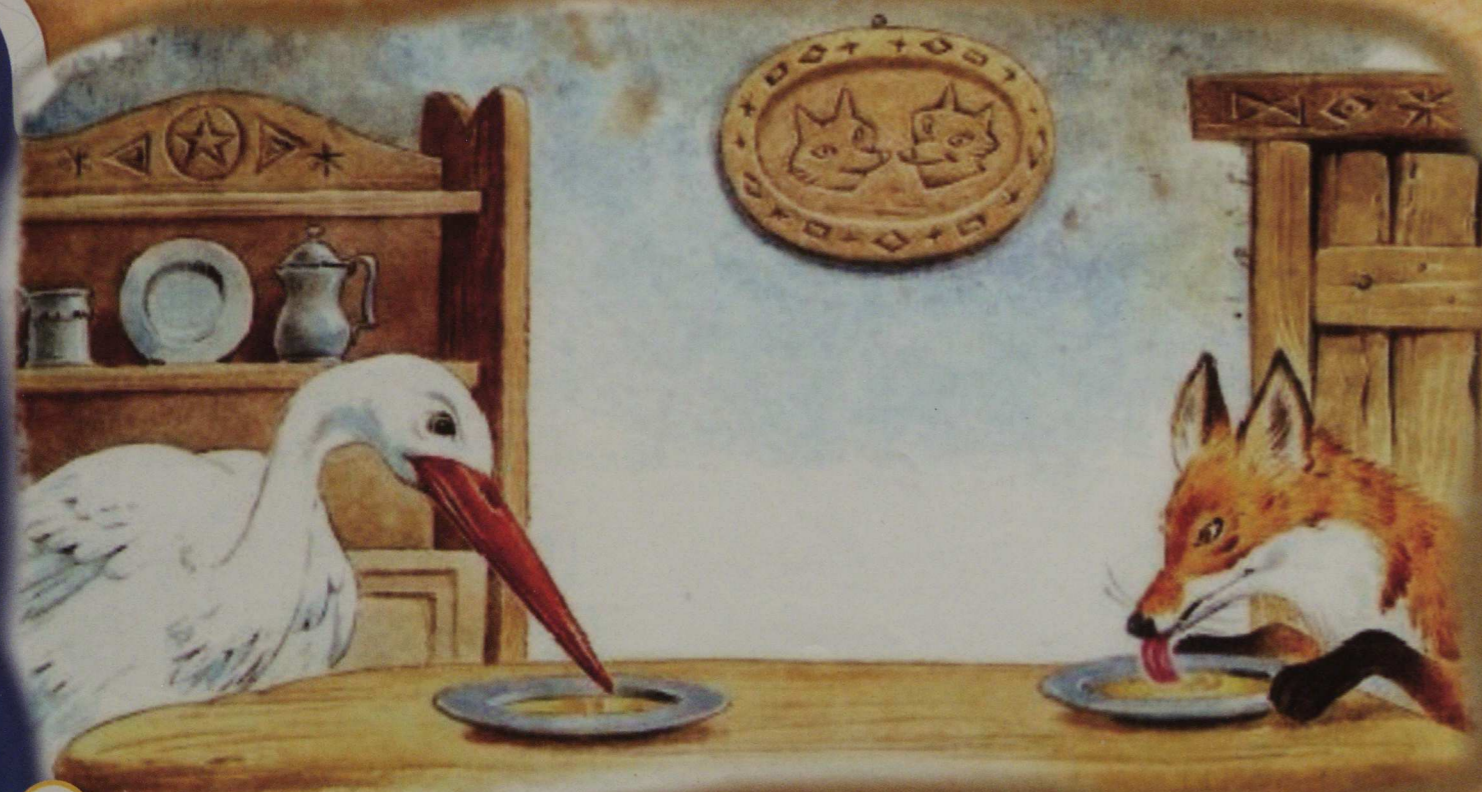
-Əziz dost, bu gün də sən mənim qonağımsan.

Ağzı sulanan Tülkü günorta Leyləyə qonaq getdi.

Leylək bir qab buğda dənəsi bişirib gətirdi. Yeməyin hamısını boğazı dar bir kuzənin içinə töküüb ortaya qoydu. Üzünü Tülküyə tutub dedi:

-Əziz dost, yaxına gəlib doyunca ye.

Tülkü nə qədər çalışdısa, dilini kuzənin dar boğazından içəri soxa bilmədi. Leylək isə ona yandıq verə-verə uzun dimdiyi ilə bişirdiyi buğdaların hamısını yedi.

Ağzı sulanan Tülkü şikayətləndi:

-Heç səndən gözləməzdim. Heç qonaqla belə rəftar edərlər?

Leylək dimdiklərini şaqqıldada-şaqqıldada dedi:

-Bəs mənə necə qonaq etdiyini nə tez unutdun?

Onlar xeyli mübahisə etdilər və olub keçənləri unutmaq, dostluqlarını davam etdirmək qərarına gəldilər. Birlikdə çəmənliyə gəzməyə getdilər.

Tülkü tülkülüyünü işə saldı. Leyləyi hərifləmək istədi:

-Mən uça bilmirəm. Nə olar, qoy belinə minim, birlikdə uçaq.

Leylək Tülkünün hiyləsini başa düşdü. Ancaq özünü sındırmadı:

-Yaxşı, gəl, min belimə.

Tülkü sevənə-sevinə Leyləyin belinə mindi və düşündü ki, ay axmaq, indicə səni parçalayıb yeyəcəm.

Məsələni anlayan Leylək tez havaya uçdu. Tülkü qorxdı:

-Dostum, sən nə eləyirsən?

-Nə eləyəcəm. Səni qanadlarımın üstündə səyahətə aparıram da...

Leylək yuxarı qalxdıqca, Tülkünün başı gicəllənir, gözləri qaralırdı. Leyləyə də elə bu lazım idi. Qanadlarını çırpıb, Tülkünü göydən yerə atdı.

Tülkü vahimə içində qışqırır, Allaha yalvarırdı ki, kaş yumşaq bir yerə düşsün.

Bu vaxt bir molla məscidin həyətinə namaz qılırdı. Xəz

kürkünü çıxarıb yerə qoymuşdu. Təsadüfən Tülkü həmin kürkün üstünə düşdü. Molla bunu görüb bərk qorxdı. Elə bildi ki, göydən yerə düşən cindi.

Elə buna görə də molla ayaqyalın, başıaçıq qaçmağa başladı. Xəz dəriyə bürünən Tülkü isə ufuldaya-ufuldaya meşəyə qaçdı.

Tülküdən intiqamını alan Leylək isə Hacı Leylək olmaq arzusu ilə Məkkəyə sarı uçurdu.

Tərcümə edən: R.Y.Əliyev

